

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PAWŁOWICE

SPIS TREŚCI

WSTĘP

1. Charakterystyka miejscowości	4
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości	8
3. Ocena słabych i mocnych stron miejscowości	14
3.1 Podsumowanie analizy SWOT	15
4. Wizja	16
5. Cele	16
6. Opis planowanych miejscowości	16
6.1. Harmonogram realizacji przedsięwzięć	19
6.2. Zestawienie rzeczowo- finansowe planowanych przedsięwzięć	19

Wstęp

- *Plan Odnowy Miejscowości Pawłowice* jest dokumentem określającym zadania i przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną w okresie 7 lat. Powstał w wyniku dyskusji na zebraniach wiejskich, po konsultacji Rady Sołeckiej z mieszkańcami.
- Plan Odnowy Miejscowości Pawłowice wraz z opisem inwestycji i przedsięwzięć (zadań) stanowić będzie załącznik do wniosku o dofinansowanie operacji ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007 – 2013 osi 3: Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej działanie: Odnowa i rozwój wsi oraz osi 4 Leader. Inwestycje i przedsięwzięcia zawarte w planie odnowy miejscowości mogą być realizowane również z innych działań i programów.
- Celem działania Odnowa i rozwój wsi jest poprawa jakości życia na obszarach wiejskich poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich, a także rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich.
- Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 [Dz.U. nr 38, poz. 220] pomoc jest przyznawana na następujące operacje:
 - 1) budowa, przebudowa, remont lub wyposażenie budynków pełniących funkcje rekreacyjne, sportowe i społeczno-kulturalne, w tym świetlic i domów kultury,
 - 2) budowa, przebudowa, remont lub wyposażenie obiektów małej architektury,
 - 3) budowa, przebudowa miejsc rekreacji,
 - 4) budowa, przebudowa lub remont obiektów sportowych, ścieżek rowerowych, szlaków pieszych, miejsc rekreacji, placów zabaw przeznaczonych do użytku publicznego,
 - 5) zakup towarów służących przedsięwzięciom związanym z kultywowaniem tradycji społeczności lokalnych lub tradycyjnych zawodów.
 - 6) związanych z kształtowaniem obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązaniu kontaktów społecznych, ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, w szczególności poprzez odnawianie lub budowę placów parkingowych, chodników lub oświetlenia ulicznego,
 - 7) urządzenia i porządkowania terenów zielonych, parków i innych miejsc odpoczynku,
 - 8) budowa, przebudowa lub remont infrastruktury turystycznej,
 - 9) zagospodarowania zbiorników i cieków wodnych w celu wykorzystania ich do rekreacji lub w celu poprawy estetyki miejscowości,
 - 10) zakup i odnowienie obiektów charakterystycznych dla danego regionu lub tradycji budownictwa wiejskiego i ich adaptacja na cele publiczne,
 - 11) budowa, przebudowa, remont lub wyposażenie obiektów budowlanych przeznaczonych na cele promocji lokalnych produktów i usług, w tym pawilonów, punktów wystawowych, sal ekspozycyjnych lub witryn,
 - 12) odnawianie elewacji zewnętrznych i dachów w budynkach architektury sakralnej, wpisanych do rejestru zabytków lub objętych wojewódzką ewidencją zabytków i cmentarzy wpisanych do rejestru zabytków,
 - 13) wyburzenia i rozbiórki zdewastowanych obiektów budowlanych w celu uporządkowania terenu w miejscowości, jeżeli niemożliwe jest ich odnowienie i dalsze użytkowanie,.
 - 14) zakup materiału siewnego lub nasadzeniowego roślin wieloletnich.

1. Charakterystyka miejscowości Skrońsko

Położenie geograficzne i administracyjne

Wieś Pawłowice położona jest w granicach administracyjnych gminy Gorzów Śląski, w powiecie oleskim województwa opolskiego w obrębie Wyżyny Śląsko- Krakowskiej wzdłuż malowniczej Doliny Proсны. Większość obszaru miejscowości stanowi wysoczyzna morenowa cechująca się rzeźbą o charakterze falisto- pagórkowatym.

Pawłowice położone są z dala od dużych aglomeracji miejskich. Najbliższe miasta to Gorzów Śląski, Praszka, Olesno, Kluczbork.

Powierzchnia sołectwa Pawłowice wynosi 1027,33 ha. Liczba ludności zamieszkującej Pawłowice zamieszkuje 440 osób, w tym 215 kobiet i 225 mężczyzn. Ludność zajmuje się głównie rolnictwem, które ze względu na duże rozdrobnienie i brak zaplecza przetwórczego przynosi miejscowej ludności niskie dochody. Niskie dochody oraz brak wolnych miejsc pracy, stały się przyczyną obserwowanej w ciągu ostatnich kilkunastu lat imigracji miejscowej ludności z granicę bądź większych miast. Duża część ludności w wieku produkcyjnym pracuje poza miejscem zamieszkania w pobliskich miastach takich jak. Olesno, Kluczbork, Praszka. Widoczne jest starzenie się lokalnej społeczności. Zjawisko to spowodowane jest odpływem młodych i wykształconych ludzi do większych miast. Niewielka część szuka samozatrudnienia podejmując własną działalność gospodarczą.

Znaczny odsetek ludności posiada niskie wykształcenie. Niski poziom wykształcenia ludności wiejskiej, obok niekorzystnego wpływu na tempo modernizacji rolnictwa zmniejsza możliwość szerszego rozwinięcia pozarolniczej działalności gospodarczej na wsi jako alternatywnego zatrudnienia przy występujących nadwyżkach siły roboczej.

Użytkowanie gruntów

Grunty orne- 507 ha, sady- 6 ha, łąki- 174 ha, pastwiska- 35 ha, powierzchnia lasów państwowych- 239 ha. Rolnictwo jest dominującą formą gospodarki we wsi Pawłowice. Na terenie wsi znajduje się 118 gospodarstw rolnych.

Historia miejscowości

Nazwa miejscowości wywodzi się od imienia Paweł. Imię to mógł nosić wójt lub namiestnik książęcy. Według jednego ze źródeł pierwszą wzmiankę o Pawłowicach zawiera dokument z 1362 roku i dotyczy przekazania tej miejscowości niejakiemu Piotrowi Wyplarowi. Późniejszy dokument pochodzi z 2 lutego 1499 roku i dotyczy sprzedaży m.in. miejscowości Pawłowice przez ostatniego piastowskiego księcia opolskiego Jana II szlachcicowi Mansowi Frankenbergowi z Proślic koło Byczyny. Opierając się na tym dokumencie można powiedzieć, iż Pawłowice mają już za sobą ponad 500-lecie swego istnienia. Jest prawdą, iż to już tyle upłynęło czasu od momentu wystawienia tego dokumentu, ale miejscowość przecież istniała już wcześniej skoro ją sprzedano.

Mieszkańcy karczowali lasy, uprawiali pola, polowali na dzikie zwierzęta i ptactwo, zbierali jagody, wybierali miód dzikim pszczołom, hodowali zwierzęta gospodarcze, łowili ryby w pobliskiej rzece Piasce (zwanej dawniej Brynicą), a także wyrabiali na swoje potrzeby proste narzędzia i ubiory.

W trakcie badań terenowych zarejestrowano osiem toponimów kulturowych. Są to: Dziesiątki, Kasary, Sidlongi, Brody, Wieś, Majątek, Ubogi Dom, Glinionki. 2 lutego 1499 roku książę Jan II (ostatni Piast opolski) sprzedał Gorzów Śląski wraz z siedmioma wioskami

m.in. Pawłowickimi za 850 węgierskich florenów szlachcicowi Hasowi Heisenbergowi z Proślic koło Kluczborka. A zatem można twierdzić, że wieś Pawłowice dzieliła losy Gorzowa Śląskiego, który w rękach rodziny Heisenbergów pozostawał ponad dwa wieki. Synowie zmarłego w 1716 roku Adama Frankensteina sprzedali miasto (można przypuszczać, że wraz z Pawłowickimi) w 1717 roku Adamowi Ozorkowskiemu z Pietrowi Wielkich. Ten z kolei 23 czerwca 1729 roku odstąpił je swemu synowi Adamowi Waclawowi i jego żonie za 22 500 śląskich talarów. W 1740 roku przejął Gorzów drugi syn Ozorkowskiego- Franciszek Leopold. Również i w późniejszych latach Gorzów przechodził z rąk do rąk. W 1783 roku właścicielem Pawłowi został on Paczeński z Broszowac, który w 1846 roku sprzedał wieś panu Freud, ten z kolei sprzedał Pawłowice (w bliżej nieokreślonym czasie) panu Schol. Ten zaś w 1863 roku majątek odstąpił królewskiemu zwierzchnikowi on Panwiowy. W latach 60. XIX wieku on Panwiowy rozpoczął budowę zamku oraz innych zabudowań gospodarczych należących do dworu. On Panwiowy prawdopodobnie przyczynił się do przejścia majątku ziemskiego Pawłowic przez Zarząd Okręgu Górnego Śląska. Wiadomo, że w 1891 roku właścicielem „dobra rycerskiego Pawłowice” wraz z Folwarkiem Górskim był porucznik L. Meyer.

Na początku XX stulecia Pawłowice miały swojego przedstawiciela w parlamencie Rzeszy. Był nim obszarnik L. Meyer. W 1921 roku na Górnym Śląsku przeprowadzono plebiscyt, który miał rozstrzygnąć przynależność państwową na tym terenie. W Pawłowicach za Niemcami głosowało 268 osób, za Polską 100 osób.

Kiedy Niemcy na podstawie wyników plebiscytu usiłowali zagarnąć cały Górny Śląsk, wybuchło trzecie powstanie śląskie. Ostatecznie w wyniku plebiscytu Górny Śląsk został podzielony. Pawłowice, jak cały powiat oleski, pozostały przy Niemczech. W trzecim powstaniu śląskim zginął Kurt Meyer, syn właściciela ziemskiego, który walczył po stronie niemieckiej. Rodzinna tragedia skłoniła Meyerów do opuszczenia Pawłowic. W 1928 roku majątek ziemski w Pawłowicach został zakupiony przez Oberschlesische Landsgesellschaft Gemeinnutziges Sidlungsunternehmen der Provinz Oberschlesien Oppeln. (Górnośląskie Towarzystwo Ziemskie. Publicznie Użyteczne Przedsięwzięcie Osiedleńcze w Opolu) celem dokonania parcelacji. Z ramienia Towarzystwa Pasewald, które od 1926 roku było zarządcą majątku w Pawłowicach, dalej pełniło obowiązki zarządcy, aż do przejścia gruntów przez osiedleńców, co nastąpiło w latach 1930-32.

W 1911 roku oddano dla potrzeb dzieci nową szkołę. Nauka odbywała się w języku niemieckim.

20 stycznia 1945 do Pawłowic weszli Rosjanie nie napotykając żadnego oporu ze strony Niemców. W obawie przed represjami Rosjan większość mieszkańców Pawłowic opuściło swoje domostwa uciekając najczęściej do Czech.

Zakończenie II wojny światowej otwiera nowy rozdział w dziejach Pawłowic. Górny Śląsk powraca w granice państwa polskiego, a tym samym wieś Pawłowice zmienia przynależność państwową.

Wówczas pojawił się problem. Trzeba było mówić tylko czystą polszczyzną. Posługiwanie się gwara lub językiem niemieckim było karane.

W 1945 roku powstała w Pawłowicach spółdzielnia handlowo- usługowa „Pawłowiczanka”.

W latach 1967-68 powstał w Pawłowicach Wiejski Dom Kultury, gdzie siedzibę znalazła miejscowa Biblioteka oraz Klub Rolnika.

Zbiór legend spisanych przez Lucjana Jurczyka:

Diabli kamień przy ulicy piaskowej

Droga piaskowa, to jedna z trzech dróg prowadzących z Gorzowa Śląskiego do Pawłowic (nie licząc drogi asfaltowej /ul. Jarona/). Omawiany odcinek drogi do końca lat 30-tych był istną Saharą. Koła przejeżdżających wozów grzęzły tutaj po osie. Ponieważ wody opadowe i pośniegowe, spływając z górki spłukiwały piasek ku obniżeniu drogi, toteż dla uzupełnienia ubytków sięgnięto po grunt skarpy z prawej strony, która w końcu stała się piaskownią. Jedno miejsce było tutaj na tyle głębokie że niemal do połowy lata utrzymywało się tutaj oczko wodne. W miejscu tego zagłębienia składowano za czasów dworskich głazy narzutowe. A było ich niemało, różnej wielkości. Dziś dawny piaszczysty odcinek jest utwardzony grubszymi kamieniami, a spływające wody nie czynią szkód. Dół po kiszkowatej piaskowni wypełnił się niemal do poziomu drogi. Nie pozostał tutaj żaden kamień. Zniknął nawet największy z nich- kamień diabelski.

Pewien Pawłowiczanie wracał z jarmarku w Gorzowie. Sprzedawał tutaj konie, poodwiedzał kogo trzeba i już po nadejściu zmroku szedł sobie drogą piaskową, rozglądając się w obie strony. Od czasu do czasu sprawdzał, czy schowany rulon banknotów znajduje się na swoim miejscu. Zupełnie nieoczekiwanie znalazł się obok niego nieznany mu człowiek pytający o drogę do Pawłowic. Uzyskanie twierdzącej odpowiedzi mu nie wystarczyło. Zrównał tempo marszu do Pawłowiczanie i starał się go wciągnąć do rozmowy, która przy powściągliwości tego ostatniego zupełnie się nie kleiła. Kiedy dotarli do piaszczystego odcinka drogi, Pawłowiczanie oznajmił, iż czuje się zmęczony, do tego uciska go but, więc będzie musiał odpocząć oraz przewinąć sobie onuce. Sądził, że jego towarzysz marszu nie będzie chciał tracić czasu i pójdzie sobie dalej. Nic z tego. Przybysz, nie zwlekając, żeby zając miejsce siedzące na największym kamieniu, pośpiesznie udał się w jego kierunku i nie zachowując należytej ostrożności uderzył się nogą w kamień, że iskry się posypały. Pawłowiczanie obleciał strach, co przy panujących ciemnościach nie trudno było ukryć. To nie but uderzył w kamień, to było podkute końskie kopyto diabła, stwierdził wobec siebie. Ponieważ żadne stosowne zachowanie nie przychodziło mu do głowy, więc uważnie słuchał i obserwował diabła. Ten zaś postawił na kamieniu butelkę wódki, ale Pawłowiczanie nie dał się skusić. Zegar na wieży ewangelickiego kościoła odmierzał mijające kwadransy i godziny uderzeniami młotka w dzwony. O północy zabrzmiały cztery tony, oznajmiające nadejście pełnej godziny. W chwilę później dwanaście uderzeń w inny dzwon oznajmia ostatnią godzinę dnia, mianowicie dwunastą w nocy. Tych ostatnich uderzeń diabeł już nie usłyszał. Jego czas ziemskiego rajdu już przeminął. Zaś Pawłowiczanie uśmiechając się do siebie, sięgnął po pozostawioną butelkę, odkorkował ją, wypił dwa łyki i schował ją do kieszeni. Ku zadowoleniu żony, wrócił cały i zdrowy do domu, jedynie lekko podпиты oraz z niemal pełną zapłatą uzyskaną za sprzedanego konia.

Legenda o diablím młynie w Pawłowicach

Dawno temu istniały w Pawłowicach dwa młyny wodne. Oba znajdowały się nad rzeką Piaską. Dziś już tylko najstarsi mieszkańcy Pawłowic potrafiliby wskazać miejsce, gdzie za czasów ich młodości można było zobaczyć resztki stawu i nasypu, o których mówiono, iż są pozostałością po diablím młynie. Z przekazu ustnego wiadomo, iż była to mała drewniana budowla. Od moment powstania, w jej dzieje wplotły się zdarzenia związane z diabłem.

Był sobie kiedyś świeżo wyuczony młynarz. Terminował kolejno w kilku młynach, nim dobrze opanował tajniki tego zawodu. Miał szczęście do ostatniego miejsca praktyki. Trafił tam na serdeczną i życzliwą rodzinę. Najstarszą ich córkę darzył odwzajemnioną sympatią. Powszechnym zwyczajem przyjętym wśród braci młynarskiej, było przekazywanie młyna z ojca na syna, jak również zawieranie związków małżeńskich w jej obrębie. Toteż posiadał się z radości, kiedy nie tylko został przyjęty do rodziny, a postanowiono go także

sowiec wynagrodzić za jego kilkuletnią pracę, zaś córkę bogato uposażyć, by starczyło młodemu na budowę własnego młyna.

I tak, uszczęśliwiony, młody młynarz, wyruszył po raz ostatni na poszukiwania, już nie pracy w kolejnym młynie, ale miejsca pod budowę małego, ale własnego młyna. Szedł brzegiem rzek obserwując ich nurt oraz urzeźbienie okolicznego terenu. Był już kilka dni w drodze, kiedy dotarł do naszych stron. Idąc nad rzeką Prosną zboczył nad nurtem Piaski. Mijał ze dwa młyny, porozmawiał z ich właścicielami, a idąc dalej natrafił na miejsce które go zainteresowało. Kroczył wzdłuż i w poprzek rzeki, rozmyślał, coś tam notował i szkicował. Wtem podszedł do niego podejrzany jegomość, proponując wskazanie na dalszym odcinku rzeki dużo, dużo dogodniejszą sytuację pod budowę młyna. Ale młody młynarz nie dał się odwieść od obranego miejsca. Tego dnia zdążył jeszcze porozmawiać z panem na zamku w Pawłowicach i zapewnić sobie przychylność w nabyciu działki pod młyn wraz z polem uprawnym. Obrane miejsce spodobało się także przyszłemu teściowi. Na wspomnienie jegomościa proponującego dogodniejszy teren- przyszły teść odpowiedział, iż mogła to być sztuczka diabelska, ażeby jego budowę skierować na obszar jego rewiru. Były to bowiem czasy, kiedy diabeł w przebraniu dość często dawał się ludziom we znaki.

Oczywiście z uruchomienia młyna cieszyli się jego właściciele oraz okoliczni „zjadacze chleba”. Zdarzały się jednak chwile, kiedy nie wszystkim było do śmiechu. Raz niewiasta wysłała męża do młyna po ryby. Zbliżały się bowiem postne dni, toteż w młynie zapowiadano odłów ryb. Kiedy wysłannik wrócił bez ryb i powtórzył słowa młynarzowej, iż nie starczyło dla wszystkich chętnych, bowiem wydry dużą część wyłowili, to żona tę niespodziankę skwitowała słowami- „ryby diabli wzięli”. Inny chłop, zgłaszając się w umówionym terminie po odbiór mąki usłyszał od młynarza przeprosiny i wyjaśnienia, iż poszedł na rękę pewnemu chałupnikowi, który z daleka na taczce przywiózł do przemiału dwa worki żyta. Chcąc mu zaoszczędzić jedną wędrówkę, obsłużył go poza kolejnością. Zaś kiedy powrócił do przemiału według kolejności, zdarzyła się niespodziewana awaria, która skończyła się wielogodzinnym postojem. Kiedy ten chłop opowiedział to zdarzenie swojemu sąsiadowi- ten uśmiechając się zawyrokował: „To widocznie diabli nasłali tego chałupnika do młyna”. Zdarzyło się, iż z powodu długotrwałej suszy oraz ubytku wody dopływającej, musiano zatrzymać pracę młyna dla spiętrzenia wody. Wówczas zniecierpliwieni rolnicy, w oczekiwaniu na opady mawiali: „Diabli wodę wzięli”.

Legenda nie podaje powodów upadku tego młyna. Wbrew jego nazwie, udział diabła mógł być tutaj niekonieczny..

Legenda o cudownym ocaleniu plonów na gruntach wsi Pawłowice.

Zbliżał się okres żniw, toteż pan na Pawłowicach wysłał wójta na pola poleceniem sprawdzenia zboża oraz wytypowania najbardziej dojrzałych łanów, które powinny być ścięte w pierwszej kolejności. Nastął bowiem słoneczny poranek, który zapowiadał nadejście słonecznej pogody dla przeprowadzenia prac żniwnych.

Wójt, człowiek już nie młody, znający okoliczne grunty, wyruszył w kierunku południowym, gdyż na zboczu zachodnim Pawłowickiej Góry spodziewał się znaleźć najdojrzalsze łany zbóż. Idąc polnymi drogami i ścieżkami, zbaczał od czasu do czasu w prawo lub w lewo i przyglądał się zbożu. Brał kłosa do ręki i sprawdzał twardość wyłuskanych ziaren.

W myślach oceniał, że rok będzie średnio urodzajny. Spojrzał przy tym w górę prosząc w duchu o dobrą pogodę. Znajdował się prawdopodobnie sto kroków przed granicą z gruntami wsi Kozłowice, którą stanowiło pasmo krzewów i pędów jeżyn o szerokości około dziesięciu kroków. Po czym przekonał się, iż w tym miejscu, gdzie się znajdował, jak przed potężną zaporą zatrzymała się nawałnica, która na swej drodze zniszczyła wszelkie uprawy. Zawrócił czym prędzej, aby panu zdać sprawę z tego, co zobaczył.

Pan dosiadał konia i pogalopował we wskazane miejsce. Widział już wiele dziwacznych rzeczy w swoim życiu, ale to co zobaczył wprowało go w osłupienie. Zatrzymał konia w miejscu, przez które przebiegała owa linia dzieląca uprawy na dwie części. Po lewej, pawłowskiej stronie, nie było widać zniszczeń, z kolei po prawej, kozłowskiej- wielkie nieszczęście, gdyż uprawy były totalnie zniszczone.

Serce pana uradowało się nad cudownym zatrzymaniem się nieszczęsnej fali na skraju jego posiadłości. Ubolewając jednocześnie nad niedolą Kozłowiczów. Z rozmyślań wyrwali go jego poddani, którzy w tym czasie nadbiegali i głośno dawali wyraz swojemu radosnemu zdziwieniu.

Kiedy się już wszyscy nacieszyli, pan dał ręką znak, iż ma coś ważnego do powiedzenia. Oznajmił, że w podziękę za ocalone plony oraz na pamiątkę tego zdarzenia, nakazuje poddanym postawić w tym miejscu krzyż, a u każdego boku posadzić dęby. Obecnie obok krzyża znajduje się już tylko jeden dąb, którego obwód wynosi 5,5 m, co świadczy o tym, że od tamtych dni upłynęło ponad 250 lat. Drzewo to dziś jest uznane za pomnik przyrody.

Przestrzenna struktura miejscowości

Pawłowice nie posiadają ukształtowanego terenu wspólnego, tzw. Centrum, chociaż częściowo taką rolę pełni okolica Remizy Ochotniczej Straży Pożarnej, gdzie znajduje się również boisko. We wsi, gdzie aktywnie działają organizacje (Ochotnicza Straż Pożarna, Koło Emerytów i Rencistów, Stowarzyszenie Grupy Odnowy Wsi) oraz stosunkowo licznie zamieszkują dzieci i młodzież- stworzenie takiego Centrum jest sprawą priorytetową.

Cechami charakterystycznymi i wyróżniającymi wieś są:

- Położenie w północno- zachodniej części gminy Gorzów Śląski u styku z powiatem kluczborskim;
- Czyste środowisko naturalne;
- Wieś w pełni zwodociągowana i skanalizowana;
- Telefonizacja powyżej średniej krajowej;
- Wieś w znacznym stopniu pokryta jest siecią internetową;
- Dobre połączenia komunikacyjne;
- Aktywność społeczna- duże zaangażowanie mieszkańców w szeroko rozumiany rozwój
- Imprezy cykliczne: Dożynki, Oktoberfest, Sylwester.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

Zasoby przyrodnicze

Walory krajobrazu, rzeźba terenu

Wieś Pawłowice (tak jak gmina Gorzów Śląski) leży na pograniczu dwóch jednostek geologicznych: monokliny przedsudeckiej i monokliny śląsko- krakowskiej. Podłoże geologiczne stanowią utwory jury i trzeciorzędu, które przykryte są od powierzchni zmiennej miąższości warstwą utworów czwartorzędowych zarówno plejstocenyjskich i holocenyjskich.

W Pawłowicach na powierzchni lub płytko pod powierzchnią zalegają utwory jury dolnej, które przykryte są osadami czwartorzędowymi.

Na obszarze wsi Pawłowice częściowo zalega surowiec ilasty, który może stanowić bazę eksploatacyjną dla celów przemysłowych ceramiki budowlanej.

Pod względem morfologicznym obszar rozpatrywanego terenu cechuje się rzeźbą o charakterze falisto- pagórkowatym i leży w obrębie jednostki morfologicznej zwanej Wyżyną Woźnicko- Wieluńską.

Walory klimatu

Klimat rozpatrywanego terenu podobnie jak całej Polski jest przejściowy, kontynentalny- morski, kształtowany na przemian przez masy powietrza napływające z Oceanu Atlantyckiego lub Wschodniej Europy Azji. Według podziału rolniczo- klimatycznego Polski (wg R. Gumińskiego) obszar Wsi Pawłowice należy do tak zwanej Częstochowsko- Kieleckiej Dzielnicy Klimatycznej. Dzielnica ta charakteryzuje się wzrostem kontynentalizmu, sum opadów i pogarszającymi się warunkami termicznymi: niższymi temperaturami, mniejszą ilością dni pogodnych, większą ilością dni z pokrywą śnieżną oraz krótszym okresem wegetacyjnym.

Walory szaty roślinnej

Pomnik przyrody ożywionej- około 300- letni dąb szypułkowy. Bogate we florę i faunę lasy zachęcają do grzybobrania, odbywają się również polowania dewizowe.

Cenne przyrodniczo obszary lub obiekty

- Górka Pawłowicka- predysponowana do zagospodarowania jej jako Punkt Widokowy.
- Pomnik przyrody ożywionej- ponad 300-letni dąb szypułkowy;
- 100- letni platan klonolistny.

Świat zwierzęcy (ostoje, siedliska)

Świat zwierzęcy reprezentowany jest przez dziki, sarny, lisy, kuropatwy, bociany.

Wody powierzchniowe (cieki, rzeki, stawy)

- Rzeka Piaska (dopływ rzeki Prosnicy)
- Pawłowiczanka

Gleby

Wykaz gruntów wg stanu na dzień 11.10.2007

Użytki rolne:

- grunty orne: 508,8395
- sady: 2,9755
- łąki trwałe: 172,7884
- pastwiska trwałe: 35,4420
- grunty rolne zabudowane: 17,9014
- rowy: 6,0707

Razem: 744,0175

Grunty leśne oraz zakrzewione:

- lasy: 247,6058
- grunty zakrzewione i zakrzewione: 0,4300

Razem: 248,0358

Grunty zabudowane i zurbanizowane:

- tereny mieszkaniowe: 0,4454
- tereny przemysłowe: 0,0100
- tereny inne zabudowane: 1,6878

- tereny zurbanizowane niezabudowane: 0,0200
- tereny rekreacyjno- wypoczynkowe: 1,0400
- drogi: 25,001
- tereny kolejowe: 3,0600

Razem: 31,2643

Grunty pod wodami powierzchniowymi

- powierzchniowymi płynącymi: 2,5700

Razem: 2,5700

Nieużytki:

- nieużytki: 1,4400

Razem: 1,4400

Gleby wsi Pawłowice reprezentowane są głównie przez typy:

- gleby brunatne;
- gleby bielcowe;
- czarne ziemie.

Pod względem mechanicznym przewyższają gleby utworzone na glinach zwałowych lekkich, średnich i ciężkich oraz na piaskach gliniastych i słabogliniastych, sporadycznie na utworach gliniasto- pylastych.

Gleby utworzone na utworach gliniastych lekkich, średnich i mocnych oraz gliniasto- pylastych zaliczane są do gleb ornych średniej jakości IVa i IVb klasy bonitacyjnej, korzystne dla upraw żytnio- ziemniaczanych dobrych i średnich oraz upraw pszenno- buraczanych. Gleby utworzone z utworów gliniasto- pylastych na podłożu glin zwałowych zaliczają się do klasy bonitacyjnej IIIb i IVa, są dla upraw pszenno- buraczanych.

W dolinach rzecznych występują na ogół gleby torfowe, mułowo- torfowe i bagienne zbudowane z torfów i utworów mineralnych- pyłów i piasków.

Z uwagi na nieuregulowane stosunki wodne, użytkowane są one jako łąki w przewadze IV-V klasy bonitacyjnej użytków zielonych.

Gleby utworzone z glin pyłowych lekkich na piaskach i wietrzelinie piaskowców występują powszechnie w środkowej i zachodniej części gminy (zatem i w Pawłowicach) i wyraźnie dominują w strukturze glebowej.

Gleby utworzone z glin ciężkich zwięzłych charakterystyczne są dla obszarów zalegania utworów akumulacji glacialnej w rejonie Pawłowic. Gleby utworzone z piasków gliniastych lekkich na piasku luźnym, okresowo za suche charakterystyczne są dla obszarów akumulacji fluwialno- glacialnej na obszarze Pawłowic.

Przeważają gleby IV klasy bonitacyjnej zarówno wśród gruntów ornych jak i użytków zielonych.

Dziedzictwo kulturowe

Walory architektury wiejskiej

Pawłowice mają charakter rzędówki z zabudową wiejską. Oprócz zwartego osadnictwa występuje tu także zabudowa rozproszona, ponieważ Pawłowice posiadają swoje „osiedla” (np. Brody, Dziesiątki, Sidlongi i.in.). Przeważa zabudowa wysoka domów jednorodzinnych gdzie prowadzone są gospodarstwa rolne, jest również blok.

Walory przestrzeni wiejskiej

Wieś cechuje się pięknym ukształtowaniem i niezwykle atrakcyjnym położeniem. Dotąd zmarginalizowana i trudno dostępna zachowała naturalny charakter- cenny i niepowtarzalny charakter kulturowy.

Wieś ze względu na swój rolniczy charakter posiada wiele rozłożystych pól uprawnych. Przez Pawłowice przepływa Piaska- dopływ rzeki Prosny. Na wschodzie miejscowości znajduje się Górka Pawłowicka, która ze względu na swą wysokość (różnica poziomu 25-30 m) predysponowana jest do zagospodarowania jako Punkt Widokowy.

Walory przestrzeni wiejskiej prywatnej

W większości domostw prowadzone są gospodarstwa rolne (w sołectwie Pawłowice 118 gospodarstw rolnych), które są rozwinięte i zmechanizowane. Są to estetycznie uporządkowane posesje. Wieś świadomie zmierza do integrowania przestrzeni publicznej i prywatnej poprzez likwidację lub obniżenie ogrodzeń uzyskując efekt otwartej i dostępnej przestrzeni nadającej Pawłowicom charakter „parku”- miejsca otwartego i przyjaznego zachęcającego do przebywania w nim.

Zmysł takiego ukształtowania wsi widoczny jest na posesjach poszczególnych mieszkańców. Zwraca uwagę konsekwencja i strategiczne myślenie.

Wiejskie gospodarstwa rolne oraz przydomowe ogrody od wieków w Pawłowicach pełniły istotną rolę w krajobrazie. Początkowo spełniały one głównie funkcję gospodarczą, gdyż uprawiano w nich warzywa, owoce, zioła i rośliny przyprawowe. Później funkcja użytkowa łączona była z ozdobną. Do dziś w przydomowych ogrodach sadi się kolorowo kwitnące rośliny ozdobne oraz zioła, współczesna wieś polska nieustannie się przeobraża, ulegając ciągłym zmianom.

Krajobraz rolniczy wsi Pawłowice charakteryzuje się znacznym urozmaicheniem. Małe gospodarstwa posiadające wysoką liczbę działek rolnych oraz obecność dużej ilości miedz na gruntach ornych wraz z bogatym urzeźbieniem tych terenów tworzą interesującą mozaikę krajobrazu. Część powierzchni sołectwa Pawłowice zajęta jest przez lasy do czego przyczynił się udział gleb bielicowych wytworzonych z piasków luźnych.

Na postrzeganie krajobrazu wiejskiego poza środowiskiem przyrodniczym znaczny wpływ ma także estetyka miejsca zamieszkania. Dlatego też obok walorów środowiska przyrodniczego istotną rolę w krajobrazie wiejskim odgrywają ogrody przydomowe, będące wizytówką zarówno poszczególnych mieszkańców, jak i całej wsi Pawłowice.

Zabytki i pamiątki historyczne

- Pałac w zespole pałacowo- parkowym z II połowy XIX wieku;
- Dawny zespół folwarczny (folwark z gorzelnią) z II połowy XIX wieku;
- Kapliczka Niepokalanego Serca NMP z 1780 roku;
- Krzyż przydrożny, drewniany, obok dębu szypułkowego- pomnika przyrody ożywionej;
- Budynek Publicznego Przedszkola.

Osobliwości kulturowe

Osobliwości kulturowe Pawłowic stwarzają możliwości rozwoju turystyki kulturowej skierowanej na poznanie przeszłości. Są one w pewnej części zbieżne z turystyką sentymentalną, ale pozwalają rozszerzyć krąg odbiorców. Podstawowe znaczenie mają liczne krzyże, kapliczki oraz zamek w Pawłowicach. Jedność idei pozwala włączyć je w szlak co może stworzyć doskonałe możliwości przeniesienia się w odległe czasy i organizacji różnych imprez kulturalnych (biesiady, występy artystyczne itp.). Uatrakcyjnieniem produktu turystyki kulturowej są elementy folklorystyczne, opierające się przede wszystkim na

prezentacji kuchni regionalnej, biesiadnego charakteru imprez kulturalnych oraz obrzędów ludowych.

Obszary wiejskie z zachowaną wiejską kulturą stanowią miejsca ciszy i spokoju, kontaktu z przyrodą, z wiejskim otoczeniem i życiem na wsi. Liczne gospodarstwa mogą być zagospodarowane pod agroturystykę co może stanowić element konkurencyjny regionu a nawet i Polski w walce o turystę. Obszary wiejskie, tak ja Pawłowice, są miejscem wypoczynku dla rodzin z dziećmi, osób poszukujących spokoju, ale i dla aktywnych turystów. Lokalizacja Pawłowic może umożliwić podejmowania wędrówek pieszych i rowerowych, poznawanie życia na wsi i korzystanie z produktów wiejskich.

Miejsca, osoby i przedmioty kultu

- Kapliczki i krzyże przydrożne;
- Młyn wodny

Święta, odpusty, pielgrzymki

W Kapliczce Niepokalanego Serca Najświętszej Marii Panny od kilkunastu lat odprawiane są odpusty oraz nabożeństwa majowe i różańcowe.

Tradycje, obrzędy, gara

Ze względu na niejednokrotnie zmieniającą się przynależność państwową Wsi Pawłowice również i mowa ulegała przekształcaniu i modyfikacji. Od początku istnienia Wsi Pawłowice, aż do końca panowania ostatniego księcia Piastowskiego mówiono tu w języku polskim. Jednak wraz z przechodzeniem majątku ziemskiego Pawłowice z rąk do rąk siła mowy polskiej słabła, aż w końcu obowiązkowym językiem stał się tu język niemiecki. Trwało to do 1945 roku. Jednak po zakończeniu II wojny światowej Pawłowice powróciły w granice Państwa Polskiego. Wówczas mieszkańcy wsi musieli na nowo uczyć się języka. Nie było to rzeczą łatwą, mimo iż za posługiwanie się gwara i językiem niemieckim karano. Do dziś w mowie Pawłowiczów spotkać się można z wieloma wyrazami pochodzenia niemieckiego oraz ze specyficzną gwarą. Przykładem może być to, iż do dziś w Pawłowicach obchodzi się niemieckie święto pod nazwą „Oktoberfest”

Ważne postaci i przekazy historyczne

- p. Karl Edelman mieszkający obecnie w Niemczech (Patenssen)- Kronikarz Pawłowic

Specyficzne nazwy

Toponimy kulturowe: Dziesiątki, Kasary, Sidlongi, Brody, Wieś, Majątek, Ubogi Dom, Glinionki, Brody. Niemiecka nazwa miejscowości: Paulsdorf

Specyficzne potrawy

Przede wszystkim kuchnia śląska: kluski śląskie, rolady, modra kapusta, bigos, a także do dziś wyrabiane masło tradycyjną metodą, kiełbasa (tradycyjne wyroby wędliniarskie) oraz ciapkapusta („pańczkraut”) i obowiązkowy kołocz śląski.

Nieodłącznym elementem każdej kultury jest regionalna kuchnia. Do dziś jest ona pielęgnowana na terenie całego regionu. To smak rodzimych potraw i zapach babcinej kuchni podczas świątecznych przygotowań pozostaje z nami najdłużej, gdziekolwiek byśmy nie byli. Kuchnia śląska to nie tylko znane na całą Polskę "śląskie kluski z ruladą i modrą kapustą" choć właśnie to danie, wraz z zupą z nudlami, jest do dziś podstawą sławnego niedzielnego śląskiego obiadu, który to powinien być zaraz "po kościele" czyli około południa. W dni powszednie chętnie przyrządza się karbinadle, parzybrodę, wodzionkę czy becok na sypko, czarne kluski czy kugiel.

Dawne zawody

Pracownik leśny, drwal, rolnik, łowca, kowal, istniała również roszarnia.

Zespoły artystyczne, twórcy

Od początku Istnienia wiejskiego Domu Kultury rozpoczęły swą działalność:

- ✓ Klub Tańca Towarzyskiego „Przyszłość” (klub zaniechał działalność w połowie lat 70. XX wieku).
- ✓ Klub Rolnika.- 29 października 1986 roku do Pawłowic przyjechała Telewizja Polska w celu zarejestrowania programu artystycznego pod hasłem: „Gorzowska Jesień”; była to forma nagrody za uzyskanie przez Klub Rolnika w Pawłowicach tytułu „Najlepszego Klubu Rolnika Województwa Częstochowskiego za 1986 r.”.

Wieś cechuje prężność gospodarcza, jest atrakcyjnym miejscem zamieszkania z bogatą ofertą życia kulturalnego i społecznego oraz rozrywki dla osób przyjezdnych. Na szczególną uwagę zasługuje tu festyn „Oktoberfest”, który głęboko zakorzenił się w śląskiej tożsamości i tradycji. Festyn organizowany jest przez mieszkańców Pawłowic przy współpracy konsula niemieckiego.

Najważniejsze kultywowane tradycje:

Obiekty i tereny

W Pawłowicach można wyodrębnić miejsca publiczne sprzyjające spotkaniom mieszkańców, są one jednak źle utrzymane, zaniedbane i częściowo niedostępne. Natomiast znajdują się tu prywatne, przy których mogą powstać tereny rekreacyjne lub baza gastronomiczna.

W Pawłowicach znajduje się boisko sportowe przy zespole pałacowo- parkowym (Pawłowice 58) oraz boisko przy Jednostce Ochotniczej Straży Pożarnej, gdzie odbywa się wiele imprez masowych.

Infrastruktura społeczna

Obecnie funkcje publiczne najlepiej pełni Sala Spotkań przy remizie Ochotniczej Straży Pożarnej w Pawłowicach, gdzie odbywają się różnorodne imprezy kulturalne i spotkania mieszkańców. Rok rocznie odbywa się tu zabawa sylwestrowa organizowana przez sołectwo Pawłowice. Późną wiosną przy remizie Ochotniczej Straży Pożarnej odbywa się festyn pn. „Imieniny Pawłowic”, w której biorą udział przedstawiciele miejscowości o nazwie Pawłowice z całej Polski oraz okoliczni mieszkańcy. We wrześniu natomiast odbywa się tu impreza kulturalna o zasięgu międzynarodowym pn. „Oktoberfest”, która już na stałe wpisała się w Kalendarz Imprez Rocznych. Prócz tego odbywają się tu spotkania pawłowickiej społeczności. Na terenie wsi znajduje się także boisko przy remizie OSP i boisko sportowe znajdujące się w znacznej odległości od centrum wsi i jest niedostatecznie wyposażone, stąd jego słabe wykorzystanie. Znajduje się tu także instytucja gminna- Filia Publicznego Przedszkola w Kozłowicach, oraz biblioteka i świetlica dla młodzieży.

Infrastruktura techniczna

We wsi krzyżuje się biegnąca przez wioskę droga powiatowa Nr 08613 relacji Gorzów Śląski przez ul. Jaronia- Boroszow- Olesno połączona z drogą wojewódzką relacji Byczyna- Olesno drogami gminnymi. W wsi da się zauważyć brak chodników, co jest pewnym nieudogodnieniem dla mieszkańców.

Wieś Pawłowice jest w pełni skanalizowana. Sieć wodociągowa wynosi w Pawłowicach 7,2 km. Śmieci wywożone są przez Firmę Remondis z Opola, która obsługuje

całą naszą gminę Wszyscy mieszkańcy mają kosze na śmieci i podpisaną umowę na ich wywóz.

Na terenie wsi nie ma gazociągu (obecnie linia gazociągu jest ciągniona przez gminę Gorzów Śląski, m.in. przez Pawłowice). Większość mieszkańców korzysta z butli gazowych i paliw stałych do ogrzewania mieszkań.

Gospodarka i rolnictwo

Pawłowice to wieś o typowym charakterze rolniczym, z dominującą zabudową mieszkaniową i zagrodową. Nie występują tu zakłady przemysłowe ani miejsca poza rolnictwem i drobnymi usługami: sklep przemysłowo- spożywczy, zakład mechaniki samochodowej, instalacje urządzeń sanitarnych, elektromechanika, hodowla koni, pasieka, hodowla psów.

Kapitał społeczny i ludzki

Na terenie wsi działa bardzo aktywnie Grupa Odnowy Wsi, której liderem jest Krystyna Płatek, a od niedawna także Stowarzyszenie Grupy. Duże znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania społeczności lokalnej ma działalność sołtysa wsi, a funkcję tę pełni już od ponad 30. lat Pani Eryka Jonek. Również działalność Jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej przynosi wiele oczekiwanych efektów. Posiadany przez jednostkę sprzęt, umiejętności oraz szkolenia powodują, iż strażacy wyjeżdżają do pożarów, wypadków komunikacyjnych, usuwania skutków powodzi i innych zagrożeń, a także zabezpieczają wszelkie uroczystości i imprezy na terenie gmin y Gorzów Śląski. Zatem mieszkańcy całej gminy mogą czuć się bezpiecznie, ponieważ strażacy to ofiarni ludzie spieszący z pomocą w obliczu zagrożeń. Prócz tego, strażacy to doskonali animatorzy czasu wolnego- są bowiem inicjatorami wielu imprez kulturalno- rozrywkowych w tym, Oktoberfest, Gminne Zawody Strażackie (sami biorą w nich udział)- a w zawodach udział biorą wszystkie jednostki OSP gminy Gorzów Śląski by sprawdzić się w boju i podczas musztry. Zawody te przyciągają rzeszę widzów i zwolenników tym samym wypełniając czas wielu z nas.

3. Ocena mocnych słabych stron miejscowości

Podczas zebrań wiejskich poświęconych dyskusji nad Planem Odnowy Miejscowości, a także w ankietach, mieszkańcy Pawłowic zwrócili uwagę na swoje atuty- silne strony, zauważając także słabości i zagrożenia.

Silne strony

- 1) Pracowitość ludzi – duża liczba ludzi chętnych do pracy;
- 2) Czyste środowisko naturalne;
- 3) Teren ekologiczny;
- 4) Wieś w pełni zwodociągowana i skanalizowana;
- 5) Zorganizowana gospodarka odpadami;
- 6) Telefonizacja (m.in. powszechny dostęp do internetu);
- 7) Dobre połączenia komunikacyjne;
- 8) Dobry stan dróg;
- 9) Spokój, cisza, zieleń, łąki, lasy, bogactwo flory i fauny;
- 10) Dobra współpraca z władzami gminnymi;
- 11) Dobrze działająca Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej.

Słabe strony

- 1) Odpływ ludzi młodych i wykształconych;
- 2) Niska przedsiębiorczość ludzi;
- 3) Niskie dochody ludzi;
- 4) Starzejąca się społeczność;
- 5) Mały przyrost naturalny;
- 6) Brak stosownych środków pieniężnych na rozwój wsi.

Szanse

- 1) Stworzenie osobliwych ścieżek rowerowych;
- 2) Rozwój małych zakładów pracy;
- 3) Nawiązywanie współpracy z obszarami rozwiniętymi (zbyt towarów bezpośredni i produktów);
- 4) Przekształcenie gospodarstw na gospodarstwa agroturystyczne;
- 5) Możliwość wykreowania stylu promującego zdrowie, aktywny wypoczynek we wsi Pawłowice;
- 6) Wykorzystanie środków unijnych do rozwoju wsi.

Zagrożenia

- 1) Starzejące się społeczeństwo;
- 2) Wyludnianie się wsi;
- 3) Duże i rosnące koszty utrzymania gospodarstw;
- 4) Migracja zarobkowa mieszkańców;
- 5) Brak środków finansowych na rozwój wsi;
- 6) Brak wsparcia od strony gminy.

3.1 Podsumowanie analizy SWOT

Z analizy mocnych i słabych stron, szans i zagrożenia wsi Pawłowice wynika, że silne strony przeważają nad stronami słabymi. Na uwagę zasługują bardzo dobrze działający Sołtys i Rada Sołecka z mieszkańcami. Należy zwrócić uwagę na pracowitość miejscowej ludności, bardzo dobre współdziałanie Rady Sołeckiej, Sołtysa, strażaków z Ochotniczej Straży Pożarnej oraz osób, dzięki współpracy których udało się wykonać wiele wspólnych prac społecznych. Silną stroną są również tradycje i obyczaje oraz zachowania i rozwój tożsamości wsi. Jako słabe strony można wymienić natomiast: niski przyrost naturalny, odpływ młodych i wykształconych ludzi oraz słabe, rozdrobnione rolnictwo przynoszące miejscowej ludności niskie dochody.

4. Wizja

PAWŁOWICE BAWIĄ OKOLICE

5. Cele

Realizacja priorytetów rozwojowych wymaga osiągnięcia celów długofalowych, które zgodne są z oczekiwaniami mieszkańców, jednocześnie będąc zgodnymi z najważniejszymi dokumentami planistycznymi gminy, tj. Strategią Rozwoju Gminy Gorzów Śląski oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Gorzów Śląski. Poniżej zaprezentowano cele ogólne i szczegółowe sformułowane w oparciu o zasoby i walory miasta oraz potrzeby mieszkańców Pawłowic:

Cele ogólne:

- I. Poprawa jakości życia

Cele szczegółowe:

- I.1. Upowszechnianie sportu i rekreacji
I.2. Modernizacja infrastruktury drogowej
I.3. Rozwój życia społecznego i aktywizacja mieszkańców
- II.1. Budowa infrastruktury turystycznej
II.2. Ochrona walorów przyrodniczych i kulturowo- krajobrazowych

6. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć w latach 2009-2015

W wyniku ankietyzacji oraz po przeprowadzonych spotkaniach mieszkańcy wymienili szereg zadań, które uważają za potrzebne do zrealizowania na terenie miejscowości Pawłowice:

- remont Sali przy remizie OSP i jej wyposażenie
- budowa placu zabaw i uporządkowanie terenu przy OSP;
- pielęgnacja zieleni na wsi;
- budowa miejsc parkingowych;
- remonty dróg wewnętrznych;
- organizacja imprez kulturalno- rozrywkowych: „Imieniny Pawłowic”, „Oktoberfest”.

Za **najważniejsze zadania**, które powinny być zrealizowane do 2015 roku mieszkańcy uznali wymienione poniżej, w kolejności wynikającej z przyjętych priorytetów rozwoju miejscowości:

1. Remont Sali przy remizie OSP;
2. Zagospodarowanie terenu w centrum wsi oraz urządzenie placu zabaw i rekreacji;
3. Organizacja imprezy kulturalnej pn. Oktoberfest;
4. Modernizacja dróg wewnętrznych i budowa parkingu.

Przedsięwzięcie 1

Remont sali przy remizie OSP

SZCZEGÓŁOWY OPIS PRZEDSIĘWZIĘCIA	
Realizacja celu ogólnego	Cel ogólny I. Poprawa jakości życia
Realizacja celu szczegółowego	Cel szczegółowy: I.3. Rozwój życia społecznego i aktywizacja mieszkańców
Uzasadnienie	Wieś nie posiada dostatecznie dużej i dobrze wyposażonej sali, dlatego spotkania mieszkańców wsi są wielokrotnie problematyczne, zwłaszcza przy większej ilości osób.
Przeznaczenie	Sala wiejska ma służyć wszystkim mieszkańcom wsi i zawiązanym we wsi organizacjom (Koło Gospodyń wiejskich, Stowarzyszenie Odnowy Wsi Pawłowice, Ochotnicza Straż Pożarna, etc.) w celu ich spotkań, oraz organizacji różnych wystaw rzemiosła artystycznego- produktu tradycyjnego. Sala ma być ogólnodostępna dla wszystkich., można tam również urządzać spotkania
Termin realizacji	2009-2010
Szacunkowy koszt	200 000 PLN
Źródła finansowania	Budżet gminy, PROW, Odnowa i rozwój wsi, Leader

Przedsięwzięcie 2

Zagospodarowanie terenu w centrum wsi oraz urządzenie placu zabaw i rekreacji

SZCZEGÓŁOWY OPIS PRZEDSIĘWZIĘCIA	
Realizacja celu ogólnego	Cel ogólny I. Poprawa jakości życia
Realizacja celu szczegółowego	Cel szczegółowy I.1 Upowszechnianie sportu i rekreacji I.3. Rozwój życia społecznego i aktywizacja mieszkańców
Uzasadnienie	Na wsiach podstawowym problemem jest brak ukształtowanego centrum lub istnienie centrum zabudowanego obiektami całkowicie niezgodnymi z charakterem wsi lub centrum jest zaniedbane i niedostępne, co uniemożliwia wykorzystanie tego miejsca. Ważne jest także podniesienie estetyki obszarów wiejskich poprzez wprowadzenie zieleni wysokiej oraz zagospodarowanie przestrzeni publicznych.
Przeznaczenie	Zagospodarowanie centrum wsi oraz budowa placu zabaw przeznaczone jest dla wszystkich mieszkańców. Dla rodzin z dziećmi przewiduje się budowę nowoczesnego, bezpiecznego, stylowego placu zabaw, a dla ogółu mieszkańców zagospodarowanego miejsca rekreacji.
Termin realizacji	2011-2012
Szacunkowy koszt	500 000 PLN
Źródła finansowania	Budżet gminy, PROW 2007-2015 Odnowa i rozwój wsi

Przedsięwzięcie 3

Organizacja imprezy kulturalnej pn. Oktoberfest

SZCZEGÓŁOWY OPIS PRZEDSIĘWZIĘCIA	
Realizacja celu ogólnego	Cel ogólny I. Poprawa jakości życia
Realizacja celu szczegółowego	I.3. Rozwój życia społecznego i aktywizacja mieszkańców
Uzasadnienie	Od kilku lat, sołectwo wsi Pawłowice jest organizatorem imprezy kulturalnej pn. Oktoberfest i z roku na rok cieszy się ona coraz większą rzeszą zwolenników zarówno z Polski jak i z zagranicy. Co roku zapraszamy partnerów z Niemiec.
Przeznaczenie	Aby móc podtrzymać więzi międzynarodowe należy kultywować już tradycję organizacji imprezy kulturalnej pn. Oktoberfest, co może skutkować w nawiązaniu kolejnych przyjaźni z mieszkańcami z zagranicy. To z kolei jest otwartą furtką, aby wymienić się doświadczeniami i nawiązać współpracę w różnych dziedzinach życia gospodarczego i społecznego.
Termin realizacji	2009-2015
Szacunkowy koszt	25 000 PLN
Źródła finansowania	Budżet gminy, PROW Leader

Przedsięwzięcie 4

Modernizacja dróg wewnętrznych i budowa parkingu

SZCZEGÓŁOWY OPIS PRZEDSIĘWZIĘCIA	
Realizacja celu ogólnego	Cel ogólny I. Poprawa jakości życia
Realizacja celu szczegółowego	I.3. Rozwój życia społecznego i aktywizacja mieszkańców
Uzasadnienie	Zła jakość dróg wewnętrznych ogranicza aktywność mieszkańców, w szczególności przy złej pogodzie. Brak parkingu sprawia, że pojazdy parkowane są w miejscach do tego nieprzeznaczonych, niszcząc zieleni i zastawiając drogę.
Przeznaczenie	Modernizacja dróg będzie służyć wszystkim mieszkańcom, a w szczególności tym, którzy posiadają posesje przy drogach gruntowych. Parking również byłby przeznaczony dla wszystkich mieszkańców oraz przyjezdnych.
Termin realizacji	2013
Szacunkowy koszt	200 000 PLN
Źródła finansowania	Budżet gminy, PROW Leader

6.1. Harmonogram realizacji przedsięwzięć

Lp.	Przedsięwzięcie	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
1	Remont sali przy remizie OSP							
2	Zagospodarowanie terenu w centrum wsi oraz urządzenie placu zabaw i rekreacji							
3	Organizacja imprezy kulturalnej pn. Oktoberfest							
4	Modernizacja dróg wewnętrznych							

6.2 Zestawienie rzeczowo- finansowe planowanych przedsięwzięć

Lp.	Przedsięwzięcie	Koszty szacunkowe
1	Remont sali przy remizie OSP	200 000
2	Zagospodarowanie terenu w centrum wsi oraz urządzenie placu zabaw i rekreacji	500 000
3	Organizacja imprezy kulturalnej pn. Oktoberfest	25 000
4	Modernizacja dróg wewnętrznych	200 000
Razem:		925 000

